

De offentlige institutioner må endelig til stadighed kunne varetage de mange og forskelligartede arbejdsopgaver på den mest *effektive* måde. Det er derfor vigtigt, at den udgiftspolitiske styring tilskynder de offentlige institutioner til løbende og kritisk at vurdere de eksisterende arbejdsgange, den anvendte teknologi og den opnåede kvalitet set i forhold til de forbrugte ressourcer.

Udgangspunktet for den udgiftspolitiske styring er således, at der sikres en grundig prioritering og størst mulig effektivitet ved forbruget af de begrænsede offentlige ressourcer. Samtidig er styringen tilrettelagt således, at den tilgodeser behovet for en aktiv konjunkturpolitik.

Konkret er den udgiftspolitiske styring bygget op omkring følgende tre hovedprincipper:

1. En stram rammestyring af de offentlige udgifter.
2. En konjunkturpolitisk konsekvent afgrænsning af, hvad der er underlagt rammestyringen.
3. En særskilt prioritering af det offentliges investeringsbeslutninger.

Ad 1:

Rammestyringen har i forhold til de opstillede målsætninger for udgiftspolitikken en række fordele. På den ene side sker der en decentralisering af budgetlægning - og ansvar, samtidig med, at der gives institutionerne en betydelig dispositionsfrihed inden for givne rammer. De enkelte offentlige institutioner får en høj grad af råderum. Det overlades til institutionerne selv at prioritere, hvorledes der kan opnås den mest effektive og kvalitetsbevidste opgavevaretagelse med de afsatte ressourcer.

På den anden side sikrer rammestyringen kontrol med de samlede udgifter. Fastlæggelsen af rammerne er endvidere en velegnet anledning til en overordnet politisk prioritering af de begrænsede offentlige ressourcer.

Ad 2:

Udenfor den generelle rammestyring holdes *konjunkturbetingede udgiftsændringer engangsindtægter ved salg af statslige aktiver* samt *tekniske omlægninger* af bogføringen.

Med konjunkturbetingede udgiftsændringer forstås de udgiftsændringer, der direkte og entydigt under eksisterende lovgivning kan henføres til ændringer i det samfundsøkonomiske aktivitetsniveau. Der er tale om A-dagpenge, kontanthjælp, orlovsordninger, aktiveringsordninger og arbejdstilbud.

Sådanne udgiftsændringer er ikke - som øvrige udgiftsændringer - omfattet af ministeriernes forpligtigelse til kompenserende besparelser ved forventede rammeoverskridelser. Det skyldes, at det udgiftspolitiske styringssystem i så fald ville være kilde til en automatisk forstærkning af igangværende konjunkturforløb.